

NICOLAUS

2 Mch 7, 1-2.9-14; 2 Tes 2,16-3,5;
Łk 20, 27-38

XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA
6 XI 2016, nr 3(52) 2016

Ewangelia niedzielna

Sprawa zmartwychwstania

6 LISTOPADA

Wówczas podeszło do Niego kilku saduceuszów, którzy twierdzą, że nie ma zmartwychwstania, i zagadnęli Go w ten sposób: «Nauczycielu, Mojżesz tak nam przepisał: Jeśli umrze czyjś brat, który miał żonę, a był bezdzietny, niech jego brat weźmie wdowę i niech wzbudzi potomstwo swemu bratu. Otóż było siedmiu braci. Pierwszy wziął żonę i umarł bezdzietnie. Wziął ją drugi, a potem trzeci, i tak wszyscy pomarli, nie zostawivszy dzieci. W końcu umarła ta kobieta. Przy zmartwychwstaniu więc którego z nich będzie żoną? Wszyscy siedmiu bowiem mieli ją za żonę». Jezus im odpowiedział: «Dzieci tego świata żenią się i za mąż wychodzą. Lecz ci, którzy uznani zostaną za godnych udziału w świecie przyszłym i w powstaniu z martwych, ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić. Już bowiem umrzeć nie mogą, gdyż są równi aniołom i są dziećmi Bożymi, będąc uczestnikami zmartwychwstania. A że umarli zmartwychwstają, to i Mojżesz zaznaczył tam, gdzie jest mowa "O krzaku", gdy Pana nazywa Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba. Bóg nie jest [Bogiem] umarłych, lecz żywych; wszyscy bowiem dla Niego żyją».

Ci którzy zmartwychwstają, „ani nie będą się żenić, ani za mąż wychodzić” – mówi Jezus. W historii nieba znikają gesty bratania i posiadania, ta kobieta nie będzie należeć do nikogo, ponieważ nikt nie będzie już w niczym posiadaniu. W tym czasie nie potrzebne będzie małżeństwo, ale nadal potrzebna będzie miłość. Nie będą się zaślubiać, ale wciąż będą się kochać, ponieważ miłość jest pełnią Boga i pełnią człowieka.

Chrześcijański świat pozagrobowy, wieczność, nie jest kolejną formą ziemskiej egzystencji naszej niezniszczalnej istoty, ale jest przede wszystkim sposobem istnienia Boga. Bycie w niebie oznacza udział w życiu Boga. Dlatego wieczność nie może być odjęciem życia, ale jest jego dodaniem.

Ks. Zbigniew Suhecki

KALENDARZ LITURGICZNY:

- 8 XI**
Święto Rocznicy poświęcenia
Bazyliki Laterańskiej
- 10 XI**
wspomnienie św. Leona Wielkiego
- 11 XI**
wspomnienie św. Marcina z Tours
- 12 XI**
wspomnienie św. Jozafata
- 17 XI**
wspomnienie
św. Elżbiety Węgierskiej
- 18 XI**
wspomnienie bł. Karoliny Kozkówny
- 19 XI**
wspomnienie bł. Salomei
- 22 XI**
wspomnienie św. Cecylii
- 23 XI**
wspomnienie św. Klemensa
- 30 XI**
Święto św. Andrzeja

XXXIII Niedziela Zwykła

Jezus chciał wychować swoich uczniów na ludzi wiary, na ludzi, którzy będą bardziej cenić Boże drogi niż swoje własne. Wiedział jednak, że aby to się stało, muszą oni wyzbyć się wielu dotychczasowych przekonań, niezgodnych z Bożą mądrością. W Ewangelii widzimy, jak Jezus próbuje wpłynąć na ich myślenie, komentując zachwyty na widok świątyni. Gdy uczniowie podziwiali widok świątyni, Jezus powiedział im, że przyjdzie czas, kiedy zostanie ona całkowicie zniszczona. Widzimy, że dla Jezusa ważny był przede wszystkim kult Boży odbywający się w świątyni, gdy tymczasem uczniowie podziwiali jej wielkość i majestat. Kiedy my celebруем Eucharystię, Jezus chce budować nas wspaniałą świątynią. Chce oczyszczać nasze światowego myślenia.

MI 3, 19-20a; 2 Tes 3, 7-12;

Łk 21, 5-19

13 XI

Ks. Mariusz Miodek

XXXIV Niedziela Zwykła

Jezus jest Królem. Jednak nie w znaczeniu politycznym i dyplomatycznym. Ma być Królem życia każdego z nas. Powinien siedzieć na tronie naszych serc. Byłoby dobrze, gdyby był wtajemniczany we wszystkie sprawy i problemy. Warto z Nim konsultować decyzje, które są wiążące na arenie międzyludzkiej. To co? Intronizujesz Mesjasza w swoim życiu? Jeśli Bóg jest na pierwszym miejscu, wszystko inne jest na właściwym miejscu. Zejdź z tronu i zacznij żyć według Ewangelii, którą przynosi Chrystus, Twój Pan, dla którego jesteś najważniejszym człowiekiem na świecie. Bóg nie widzi nigdy masy ludzi. On zatrzymuje wzrok na każdym – tak bardzo indywidualnie.

2 Sm 5, 1-3; Kol 1, 12-20;

Łk 23, 35-43

20 XI

Ks. Kamil Falkowski

I Niedziela Adwentu

„Nie spostrzegli się”. Nieraz spostrzegawczość może uratować komuś życie, uchronić od błędów czy kłopotów. Mężowie dobrze o tym wiedzą. Pewien mój znajomy, na początki małżeństwa zapomniał o urodzinach żony. Ona sama z uśmiechem mówi, że więcej mu się to już nie zdarzyło. Pewnych rzeczy po prostu nie możemy przeoczyć. Bohaterowie dzisiejszej Ewangelii byli tak zajęci swoimi sprawami, że nie spostrzegli się. To co mówił Noe nie było ich sprawą. Do czasu, kiedy zaczęło być. Dziś też są ludzie, dla których zbawienie nie jest czymś realnym, to nie ich sprawa więc się tym nie zajmują. Na pewno przeoczą ten właściwy moment. Co wtedy? Nie będzie już arki.

Iz 2, 1-5; Rz 13, 11-14;

Mt 24, 37-44

27 XI

Ks. Paweł Kulpiński

Ks. PROBOSZCZ ZBIGNIEW SUHECKI

KIEDY PROBOSZCZ MOŻE ODMÓWIĆ POGRZEBU KATOLICKIEGO?

Listopad to czas jesiennego przemijania. Widzimy spadające liście z drzew, mniej słońca w ciągu dnia, krótki dzień. Dodatkowo to czas, kiedy odwiedzamy groby naszych bliskich zmarłych, czy modlimy się w wypominkach za zmarłych. To wszystko często skłania nas do zadumy refleksji nad życiem i śmiercią.

W naszej kulturze, tradycji, religii zmarłych należy godnie pochować. Całość tego obrzędu nazywamy pogrzebem. Gdy ktoś jest wierzący sprawa jest prosta, zasady ceremonii pogrzebu każda religia ma własne. Jeśli ktoś jest ateistą również nie ma wątpliwości. Pogrzeb jest świecki. Jednak jak powinien wyglądać pogrzeb osoby ochrzczonej, która nie praktykuje swojej wiary? Osoby, która świadomie i dobrowolnie żyła poza wspólnotą Kościoła, dla której przykazania, Ewangelia nie były drogowskazem. Odpowiedź znajdujemy w Kodeksie Prawa Kanonicznego, który określa wypadki, w jakich wierny zostaje pozbawiony prawa do pogrzebu kościelnego. Pogrzebu kościelnego powinni być pozbawieni:

1. **Notoryczni apostości, heretycy i schizmatycy.**
2. **Osoby, które wybrały spalenie swojego ciała z motywów przeciwnych wierze chrześcijańskiej.**
3. **Inni jawni grzesznicy, którym nie można przyznać pogrzebu bez publicznego zgorszenia wiernych.**

Pierwsza grupa ludzi nie budzi raczej wątpliwości. Ci, którzy porzucili wiarę chrześcijańską, dopuścili się herezji lub schizmy, postavili siebie poza Kościołem i dlatego nie mają prawa do pogrzebu kościelnego. W naszych, polskich warunkach czasami zdarzają się odejścia katolików do innych wyznań lub, jeszcze częściej, do różnego rodzaju sekt. Wówczas osoby takie pozbawiają siebie prawa do pogrzebu kościelnego. Czasami jednak zdarzają się sytuacje, że ochrzczony notorycznie nie korzysta z sakramentów Kościoła (spowiedź św., Eucharystia...). Notoryczne niepraktykowanie nie jest jednak dowodem na apostazję. Duszpasterz powinien przy nadarzającej się okazji upewnić się, że człowiek

ten nie chce mieć nic wspólnego z wiarą i Kościołem, np. w czasie odwiedzin kolędowych. Bez takiego upewnienia się, duszpasterz nie ma prawa odmawiać pogrzebu, argumentując, że osoba ta nie praktykowała. Duszpasterz może jednak w inny sposób zaznaczyć dezaprobatę Kościoła wobec tego rodzaju postępowania, np. poprzez mniej okazałą ceremonię pogrzebową czy przez odpowiednią homilię. Nie powinien jednak „karać” takiego zmarłego przez zakaz wnoszenia trumny do kościoła czy kaplicy przedpogrzebowej. Albo odmawiamy pogrzebu kościelnego, jeśli są ku temu racje, albo zgadzamy się na ten pogrzeb i wtedy powinien on być odprawiany zgodnie z miejscowym zwyczajem.

Drugą grupę stanowią ci, którzy wybrali spalenie swojego ciała z motywów przeciwnych wierze chrześcijańskiej, a więc np. dla zmanifestowania swojej niewiary w zmartwychwstanie, życie wieczne itp. Ludzie ci sami wykluczyli siebie z grona członków Ludu Bożego i dlatego nie przysługują im prawo do katolickiego pogrzebu.

Pewne trudności mogą pojawić się jednak w odniesieniu do zmarłych, których należałoby zaliczyć do trzeciej grupy. Określenie „**jawni grzesznicy**” może być dla wielu niezrozumiałe. Należy tu mieć na uwadze przede wszystkim tych, którzy jawnie i publicznie żyli w związkach niesakramentalnych czy innej formie konkubinatu oraz im podobnych nie przejmujących się zasadami moralności chrześcijańskiej, na której straży ma obowiązek stać Kościół święty. W przypadku konkubinatu, gdy nie istniała żadna przeszkoda do zawarcia małżeństwa, sprawa wydaje się stosunkowo prosta. Zainteresowane osoby wykazują najczęściej złą wolę, nie chcąc zawrzeć prawdziwego małżeństwa. Duszpasterz posiada więc prawo do odmowy pogrzebu lub przynajmniej do odprawienia w sposób mniej uroczysty samej ceremonii. W przypadku innego rodzaju związków niesakramentalnych sprawa się komplikuje. Zmarły, który pomimo tego, że trwał w takim związku, utrzymywał jednak kontakt z Kościołem, modlił się, a nawet miał szczerą wolę zawarcia sakramentalnego związku małżeńskiego, nie może być potraktowany jednakowo z tym wspomnianym wcześniej. Ostatecznie decyzja należy tutaj do proboszcza, który przecież najlepiej zna miejscową sytuację. W przypadku tzw. małżeństw cywilnych, jeśli osoby takie nie mogły zawrzeć ślubu kościelnego z powodu

przeszkody poprzedniego węzła, nie powinno to być jedynym motywem odmowy pogrzebu kościelnego. Należałoby tutaj wziąć pod uwagę jeszcze inne, dodatkowe elementy, np. notoryczne niepraktykowanie, nieprzyjmowanie kolędy, nieuczęszczanie dzieci na lekcje religii...

Kanon 1184 § 1 podkreśla bardzo ważny element - **odmawia się pogrzebu tylko wtedy, gdy dana osoba nie wyraziła przed śmiercią żadnych oznak pokuty. Sytuacja zmienia się zasadniczo, gdy ktoś przed śmiercią wyświadczył się i otrzymał rozgrzeszenie.** Do oznak pokuty można zaliczyć jednak również: prośbę o kapłana, nawet gdyby nie zdążył przybyć, ucałowanie krzyża, wzbudzenie aktu żalu, uczynienie znaku krzyża itp. O oznakach pokuty może zaświadczyć chociażby jedna wiarygodna osoba. Dlatego duszpasterz przed odmową pogrzebu powinien upewnić się, czy czasami nie było jakichkolwiek oznak pokuty. Gdy powstaje jakaś wątpliwość, należy się zwrócić do miejscowego ordynariusza, do którego decyzji należy się dostosować (por. KPK, kan. 1184 §2).

Pozbawienie pogrzebu zawiera w sobie także odmowę odprawienia Mszy Świętej pogrzebowej (por. KPK, kan. 1185). Nie oznacza to jednak, że nie wolno odprawiać za tego zmarłego jakiegokolwiek Mszy św. Wolno, a nawet należy odprawiać Msze św. w intencji tego zmarłego, ale nie może to być Msza św. pogrzebowa.

Na zakończenie chciałbym zwrócić uwagę na pewną konsekwencję, która powinna nam towarzyszyć w życiu codziennym. Często bywa tak, że my sami lekceważymy inne osoby, instytucje, a nawet Pana Boga, gdy jednak znajdziemy się w potrzebie, to już nie zadajemy sobie nawet pytania, czy o taką czy inną pomoc wypada prosić kogoś, kogo całe życie lekceważyliśmy. Bądźmy konsekwentni, jeśli żyjemy po katolicku, zgodnie z tym, co Kościół za Chrystusem głosi, stawiamy wymagania, ale jeśli nasze życie nie ma nic wspólnego z moralnością chrześcijańską, odstąpmy od nieuzasadnionych żądań.

PAPIEŻ FRANCISZEK:

Wszyscy jesteście zaproszeni do "wyjścia" jako uczniowie-misjonarze. Kościół troszczy się o tych, którzy nie znają Ewangelii, bo pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do doświadczenia miłości Pana.

KARDYNAŁ KAZIMIERZ NY CZ:

Trzeba się w życiu kierować swoim prawym, uformowanym sumieniem, w którym słyszymy głos Boga.

Z NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Czy każde wydarzenie twego życia uświęcaś łaską Bożą? Czy twój dom jest poświęcony? A samochód? Czy nosisz przy sobie rzeczy poświęcone? Jak przeżywasz urodziny wnuka lub swoją rocznicę ślubu? Czy zapraszasz Boga do swoich codziennych spraw, czy może trzymasz Go na "bezpieczny" dystans?

KL 59. Celem sakramentów jest uświęcenie człowieka, budowanie mistycznego Ciała Chrystusa, a wreszcie oddawanie czci Bogu. Jako znaki, mają one także pouczać. Sakramenty wiary nie tylko zakładają, lecz za pomocą słów i rzeczy dają jej wzrost, umacniają ją i wyrażają. Słusznie więc nazywają się sakramentami wiary. Udzielają one łaski, ale ich sprawowanie również jak najlepiej usposabia wiernych do owocnego przyjęcia tej łaski, do oddania Bogu należnej czci i pełnienia miłości. (...)

KL 60. Oprócz tego święta Matka Kościół ustanowił **sakramentalia**. Są to znaki święte, które z pewnym podobieństwem do sakramentów oznaczają skutki, przede wszystkim duchowe, a osiągają je przez modlitwę Kościoła. Przygotowują one ludzi do przyjęcia głównego skutku sakramentów i uświęcają różne okoliczności życia.

KL 61. Tak więc liturgia sakramentów i sakramentaliów sprawia, że prawie każde wydarzenie życia odpowiednio usposobionych wiernych zostaje uświęcone przez łaskę, wypływającą z paschalnego misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, z którego czerpią swoją moc wszystkie sakramenty i sakramentalia, w ten sposób niemal każde godziwe użycie rzeczy materialnych może zostać skierowane do uświęcenia człowieka i uwielbienia Boga.

opr. Katarzyna Szczygielska

MODLITWA DO CHRYSTUSA KRÓLA

Krółuj nam Chryste, bośmy Twoje syny,
Bośmy Najdroższą Krwią Twą odkupieni,
Na łaski Twojej wzniesieni wyżyny
I do wiecznego szczęścia przeznaczeni!
Krółuj nam Chryste duszy naszej sferze,
We wszystkich myślach, chęciach, słowach, czynach,
Krółuj w nadziei, miłości i wierze,
I wszystkich ludzkiej twórczości dziedzinach!
Krółuj nam Chryste w Twym świętym Kościele,
Rozszerz go wszędzie po obszarze świata,
Niech wszystkie ludy do stóp Twoich ściele,
Niech je pogodzi, uspokoi, zbrata!
Krółuj nam Chryste w Ojczyźnie najdroższej,
Niech będzie wzorem ładu i porządku,
Niech nie zapomni o warstwie uboższej,
I dba o szczęście w każdym swoim kątku.
Krółuj nam Chryste i w rodziny kole,
Szczep miłość, zgodę wśród ojców i dzieci,
Krółuj w warsztacie, wojsku, rządzie, szkole,
Twoje prawo Boskie niech nam wszystkim świeci!
Krółuj nam Chryste, króluj nam bez końca,
Tyś nasza Prawda, Światło, Życie, Droga,
Tyś nasz Zbawiciel, Pośrednik, obrońca,
Nie chcemy króla -
prócz Ciebie, prócz Boga!

opr. Julita Prus

ZE
SKARBKA
MODLITWY

CYKL:

Poznaj nasz Kościół

Czy wiesz, gdzie znajduje się zegar słoneczny i w którym roku był wymurowany?

Na południowej ścianie kościoła ks. Wawrzyniec Pindowicz wymurował okrągły, piaskowcowy zegar słoneczny w 1621 r. Na środku tarczy znajduje się słońce, a na obwodzie skala godzinowa oraz inskrypcja w języku łacińskim zaczerpnięta z Nowego Testamentu: *Czuwajcie, bo nie znacie dnia ani godziny. R.P. 1621.*

Dokładnie ze środka zegara wystaje gnomon - prosty pręt, którego cień padający na zegar wyznacza godzinę. Zarówno zegar słoneczny jak i tablica memoratywna nad wielkimi drzwiami zostały wykonane w tym samym czasie i przez tego samego artystę.

opr. Rafał Nowicki

PIÓREM KRONIKARZA

- W dniach 1-3 października odbyła się **pielgrzymka na Podlasie**, w której wzięły udział 42 osoby wraz z Ks. Proboszczem Zbigniewem Sucheckim. Więcej informacji na stronie parafialnej, zapraszamy :)
- 2 października na Eucharystii gościliśmy harcerzy Grójeckiego Hufca im. Szarych Szeregów. Jest to comiesięczna Msza święta o 17, za oprawę której odpowiadają nasi Harcerze. Śpiew prowadziła schola harcerska, której opiekunami są druż Artur Szlis i drużna Małgorzata Antoniewicz.
- W dniu 22 października odbyła się **pielgrzymka do Łagiewnik**. Uczestnicy wraz opiekunem ks. Pawłem Kulpińskim zwiedzili Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach oraz Sanktuarium Jana Pawła II.
- 4 października **Ministranci pod opieką ks. Kamila pojechali do Warszawy**, by w ramach Nocy w Instytucie Lotnictwa zobaczyć z bliska eksponaty samolotów i wziąć udział w symulacji lotów.
- **Arcybiskup Józef Górzyński** - Wielki Kanclerz Wydziału Teologii UWM w Olsztynie, w dniu 15 października 2016 r. objął w kanoniczne posiadanie Archidiecezję Warmińską, jako **Arcybiskup Metropolita Warmiński**. Ks. Arcybiskup urodził się 5 marca 1959 r. w Żelechowie. Świecenia kapłańskie przyjął 2 czerwca 1985 z rąk Kardynała Józefa Glempa, Prymasa Polski. W latach 1985-1987 ks. Józef pracował jako wikariusz w naszej parafii.
- W dniu 16 października podczas mszy św. dla rodzin z dziećmi o godz. 11 odbyła się **promocja ministrancka**. Ks. Proboszcz dopuścił do grona ministrantów Kacpra Nyrkę i Jakuba Kacprzaka.

Z Ksiąg Parafialnych:

SAKRAMENT CHRZTU ŚW. PRZYJĘLI:

1. Adam Szaszka, 2. Lena Karbowska,
3. Julia Muszyńska, 4. Antoni Muszyński,
5. Aleks Skowroński, 6. Franciszek Dąbrowski,
7. Wojciech Pielach, 8. Kacper Zalewski, 9. Alicja Jaszewska

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA ZAWARLI:

1. Marta Pabińska i Artur Bielecki,
2. Joanna i Robert Ciechanowicz,
3. Karolina Gaweł i Michał Bryk

ODESZLI DO DOMU OJCA:

1. Władysław Krusiewicz, 2. Teresa Stelmach,
3. Józef Lasocik, 4. Stanisław Napora,
5. Bogusław Piętka, 6. Marian Starnawski

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

PARAFIA ŚW. MIKOŁAJA W GRÓJCU

ul. Worowska 1, tel. (48) 664 23 65

E-mail: sw.mikolaj.grojec@gmail.com

BS w Grójcu, ul. Jatkowa 3

17912800022001000002730001

www.facebook.com/MikolajGrojec

www.mikolaj.grojec.eu

KANCELARIA CZYNNA

PONIEDZIAŁEK - PIĄTEK

8.30 - 10.00

16.00 - 17.30

MSZE ŚWIĘTE

W DNI POWSZEDNIE:

6.30, 7.30, 18.00

W NIEDZIELE:

6.30, 8.00

9.30 - Msza zbiorowa

11.00 - dla rodzin z dziećmi

12.30 - suma za parafian

17.00 - dla młodzieży

19.00

NOWENNA DO MATKI BOŻEJ

NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

środa - godz. 18.00

KORONKA DO BOŻEGO

MIŁOSIERDZIA

piątek - godz. 18.00

WYPOMINKI ROCZNE

Każdy I poniedziałek miesiąca

godz. 17.00 - wypominki

godz. 18.00 - Msza św.

MSZA ŚW.

O BEATYFIKACJĘ

KS. PIOTRA SKARGI

27. dzień każdego m-ca

- godz. 18.00

KATACHEZA DLA DOROSŁYCH 10 IX

Po Mszy św. wieczornej

Temat: „Wierzę w Boga Stworzyciela” – co myślę o dogmatach, czyli o oszukiwaniu siebie i innych”.

WYPOMINKI ROCZNE

każdy pierwszy poniedziałek miesiąca o 17.00.

Msza św.

wspominkowa o 18.00.

WYPOMINKI JEDNORAZOWE

przez cały listopad.

17:30 Koronka do

Bożego Miłosierdzia

po Mszy św.

wieczornej

MSZA ŚW. ZA OJCZYZNĘ 11 XI

w naszym kościele o godz. 10:00.

KEP udzieliła dyspensy od obowiązku postu (ze względu na święto narodowe).

W tym dniu zostanie oddana do użytku wiernych Świątynia Opatrzności Bożej w Wilanowie.

O godz. 9:00 – uroczysta Msza św. w Wilanowie z udziałem władz państwowych i Episkopatu Polski.

VIII Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym „POKÓJ DLA IRAKU” - zbiórka do puszek

KAWIARENKA PARAFIALNA 27 XI

Zapraszają młodzi

z Duszpasterstwa

Magis

Rozpoczęcie

WIZYTY DUSZPASTERSKIEJ,

zwanej KOLEDĄ.

28 XI

REDAKCJA

Pismo redaguje zespół z parafii św. Mikołaja w Grójcu

Kontakt do redakcji:

nicolaus.grojec@gmail.com

SPOTKANIA GRUP DUSZPASTERSKICH

KATECHEZY DLA DOROSŁYCH

- 2. czwartek miesiąca
Opiekun ks. Proboszcz

CHÓR PARAFIALNY

- czwartki po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Proboszcz

AKCJA KATOLICKA

2. czwartek m-ca, 17:00
Opiekun: ks. Proboszcz

RODZINA RADIO MARYJA

- 2. piątek m-ca, po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Kamil

RÓŻANIEC RODZICÓW

- 2. piątek m-ca, po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Paweł

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE

- 2. piątek m-ca, 19:30
Opiekun: ks. Paweł

GRUPA ŚW. O. PIO

- 2. i 4. wtorek m-ca, po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Mariusz

SCHOLA DZIECIĘCA

- piątek, 19:00
Opiekun: ks. Paweł

KANDYDACI NA MINISTRANTÓW

- soboty, 9:30
Opiekun: ks. Kamil

DUSZPASTERSTWO MŁODZIEŻY MAGIS

- czwartki po Mszy św. wieczornej
(terminy innych spotkań w gablocie)
Opiekun: ks. Kamil

KATECHEZY DLA RODZICÓW

I CHRZESTNYCH PRZED CHRZTEM

- 2. i 4. sobota m-ca, 19:00

Opiekun: ks. Mariusz

KATECHEZY DLA RODZICÓW DZIECI

PRZYSTĘPUJĄCYCH DO I KOMUNII ŚWIĘTEJ

- 4. wtorek m-ca, 19:00

Opiekun: ks. Proboszcz

